

Correu

En aquesta secció només es publicaran les cartes que vagin acompanyades d'una completa identificació de l'autor (nom, adreça, DNI i telèfon, si fa al cas), tot i que, si es demana, és possible la firma sota pseudònim o inicials. SEGRE no tornarà els originals i si la seva extensió passa de 20 línies (1.200 caràcters), es reserva el dret de resumir-los.

Cucalòcum i conciliació familiar

Sr. Director:
Cada any, l'ajuntament de Lleida organitza el Cucalòcum i el Cucaesport per Nadal, una bona alternativa per a aquells pares i mares que no gaudim del mateix període de vacances que els nostres fills. Quan nosaltres som a la feina, l'avi porta els nens a la fira i allí s'ho passen d'allò més bé: juguen a futbol, pinten màscares, s'entretenen i, sobretot, socialitzen amb els altres nens, i moltes vegades es troben amb els amiguets de la classe.

Fa uns dies, vaig veure al diari que ara, durant una setmana de febrer, quan tots els pares i mares també treballeu perquè no tenim vacances fins a l'estiu, també s'organitzarà un nou Cucalòcum per donar resposta a totes les famílies que no disposem d'una cangur permanent. Em sembla una mesura extraordinària, ja que respon totalment a les nostres necessitats familiars. Des d'aquí vull manifestar el meu agraïment a l'ajuntament per pensar en nosaltres, els pares i mares que anem a treballar perquè necessitem encaminar la nostra família! De veritat, moltes mercès!

FAMÍLIA VILA

Sobre retallades

Sr. Director:
Avui, la notícia ha estat la gran retallada en càrrecs de les direccions generals i secretaries de l'actual Govern. Fa poc, l'ajuntament de Lleida feia el mateix amb una sèrie d'instituts municipals. Sembla que amb això ens estalviarem una bona pila de milions d'euros i que no repercutirà gens o poc en la feina que desenvolupem. Hem d'aplaudir la decisió, és clar que sí. La meua pregunta és: si tots aquests càrrecs no són del tot necessaris, com és possible que els polítics no s'adonin fins ara que en poden prescindir? No tenien remordiments de consciència de gastar més del que és necessari?

De ben petita em van ensenyar que quan n'hi ha, s'ha de guardar per quan no n'hi ha. Això tan senzill m'ha servit perquè mai em faltés res. Mai he estirat més el braç que la màniga. Mai he perdut el criteri ni per l'abundància ni per les múltiples ofertes de crèdits a baix interès dels bancs.

La majoria de la gent, inclosos els governants, no han estat capaços de viure o governar amb aquest principi tan senzill. Jo, amb el meu mòdic sou i amb la meua vida austera quan tot-hom nedava en l'abundància, he d'ajudar tots els que es van perdre l'enteniment. Per què em retallen el sou? Quina culpa en tinc jo, que sempre he gastat el que tenia? On són tots els di-

LA CARTA DEL DIA

Contra la llei antitabac

SR. DIRECTOR:
Malgrat viure en democràcia, em fa la impressió que cada vegada ens imposen més normes sense més ni més, sense preguntar.

Estic parlant de la llei antitabac: espais sense fum. Sóc una ciutadana que he sigut fumadora, treballo a l'hostaleria i la meua família en viu des de fa gairebé tres dècades.

I ara, ploro. Ploro d'impotència, de tants anys de lluita i treball d'hores i hores perquè ara un grup de persones decideixin el meu futur i el de molts.

Em fa gràcia aquesta nova llei antitabac: em fa la sensació que perseguiran abans una persona que fuma en un parc infantil i no aquell que no reculli els excrements de la seua mascota.

Em crida l'atenció que un delinqüent tingui una zona habilitada per fumar i que un ciutadà fumador se senti un delinqüent. Si, si, ara han de sortir d'un local d'oci per poder fumar-se un cigarro i ser mirats per molta gent.

I a sobre, hauran d'anar amb un detector:

"Perdó, col·legi a 20 metres. Atenció, centre sanitari. Vigileu, parc infantil." I no cal parlar de la desigualtat entre locals: aquesta restricció no ens fa (als hostalers) partir de la mateixa base, ja que a les terrasses es pot fumar, però no tots tenim l'opció/opportunitat de posar-ne, perquè no tenim el carer amb els metres necessaris.

Parlant de locals: i les reformes que han fet molts?

Ah! I, a sobre, hem de fer de policies (sense cobrar comissió), suportar possiblement que se'ns burlin i, a més, fer front a una sanció molt més elevada que la dels mateixos fumadors. No cal dir que, a sobre, en som els principals afectats. També hem de sentir com ens castiguen sense vindre al nostre local, amb si fos culpa nostra i depengués de nosaltres.

Això ens fa mal, i molt. O és que ara ens donaran ajudes per poder suportar-ho? O ens rebaixaran impostos? Al contrari: ens han pujat recentment l'IVA, el gènere, la llum, les bombones de butà... Això és la solució?

SARA JIMÉNEZ VERDEJO, LLEIDA

ners fets fàcilment en èpoques de vaques grasses? On són tots els diners guanyats per les caixes? Com tenen les caixes la poca vergonya de demanar ajuts per sortir de la crisi? Com té el Govern la poca consciència d'atorgar-los-hi? Tristament els diners hi són, però, com sempre, mal repartits.

MONTSE G.

Autoexigència

Sr. Director:
El missatge de Cap d'Any del president de la Generalitat acaba així: "Aixecarem el vol." Com diu el nostre cant de la senyera, volarem "com au galana pel damunt del nostre anhel". Utilitza l'èpica per encoratjar la seva gent a no defallir davant els grans sacrificis

que se li presenten, a recuperar l'autoestima i a mantenir l'esperança en el futur, malgrat els milers de persones que viuen la pobresa, els joves hipotecats que han perdut la seva casa, malgrat la greu situació econòmica que travessa Catalunya. Després d'uns anys de disbaixa, ha arribat l'hora de l'austeritat, de recuperar els diners malbarats en sumptuositats banals per emprar-los en les necessitats preemptives. El Govern va començar el seu mandat eliminant tres conselleries. Tot seguit, ha esportat als càrrecs públics, passant de 177 a 136 (cost 3 M €/any). La presidenta del Parlament també ha anunciat l'eliminació dels cotxes oficials innecessaris. És el moment de recuperar la cultura de l'esforç, del sacrifici i de l'excel·lència professional.

Tenim el Govern més transversal de la història, amb consellers i consellers elegits pels seus mèrits, indistintament del seu origen, religió o ideologia. N'hi ha de CiU, d'independents i del PSC. Disposem d'una ciutadania política de luxe que ens permetrà recuperar l'autoestima perduda. Ara només ens cal una societat civil, forta i representativa que participi activament en els afers de la col·lectivitat. Sense grans escarafalls, però amb la constància d'una humil fornigueta.

CECÍLIA LLESUY, LA POBLA DE SEGUR

Cal il·luminar els monuments emblemàtics?

Sr. Director:
Em faig aquesta pregunta

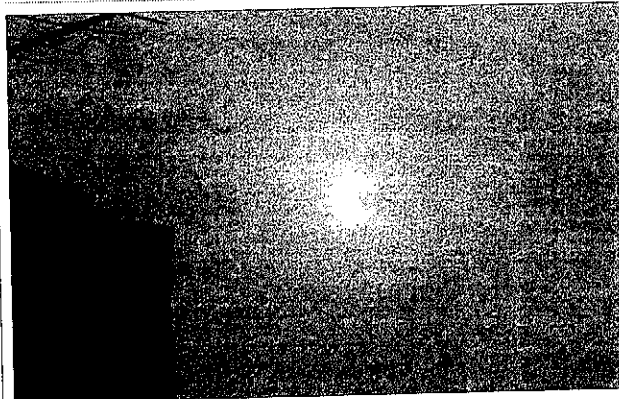
arran de les opinions publicades del senyor Rubén Cobo sobre la contaminació lumínica a la ciutat de Lleida. Focalitza la seva postura en el pont atirantat de Manterola. A mi, personalment, les seves reflexions em semblen injustes, superficials i interessades. Modestamente, crec que el senyor Cobo utilitza els conceptes vulgars sobre la contaminació lumínica amb una finalitat política per desqualificar l'ajuntament de Lleida, sense aportar més arguments que un desig de veure en el firmament estels nocturns. Sempre que torno a Lleida en tren de nit, m'omple de gòg descobrir la silueta il·luminada de la Seu Vella, de la Llotja o del pont atirantat. El mateix li deu passar a un barceloní quan veu des de dalt il·luminada la torre Agbar o la Sagrada Família. Entendrien aquests ciutadans les reflexions del senyor Cobo per apagar tots aquests monuments per veure els estels?

Podem parlar d'utilitzar una mena d'il·luminació més adient i respectuosa amb el medi ambient a les ciutats, però sense perdre de vista que el millor lloc per veure el firmament és el camp i no la ciutat. Viure en una ciutat té certament inconvenients lumínics per observar els astres, però té molts altres avantatges, com la creació cultural per l'home d'un entorn estètic diferent del natural. És el mateix amb el raim i el vi. Hi ha una transformació cultural que de ben segur coneix el senyor Cobo i de la qual es deu aprofitar quan té al davant un bon àpat i demana per acompanyar-lo un bon vi, tot i que estigui en una casa en plena muntanya. Per estètica i també per seguretat, prego a les autoritats que no apaguin a la nit els llums del pont Manterola ni dels altres monuments emblemàtics de Lleida. Així, quan vingui amb l'AVE, el cor em batagarà fort perquè ja sóc a la meua estimada ciutat.

JOSEP MARIA L.

LA FOTO DEL LECTOR

EDGAR ALDANA, IVARS D'URGELL

Eclipsi poc visible a causa de la boira

El dia 4 va tindre lloc un eclipsi parcial de Sol que en algunes zones de Lleida va estar a punt de no poder veure's per la boira, que al final es va dissipar i va permetre que l'Edgar fes fotos com aquesta. Caldrà esperar quatre anys per poder tornar a veure un altre eclipsi.

ENQUESTA

PREGUNTA:

Creieu realment que el nou Govern d'Artur Mas és el dels millors?

- Sí
- No
- No sé

Voteu i deixeu el comentari a www.segre.com